

Сьогодні партія “Свобода” знову паразитуватиме на чужих зусиллях й допомагатиме владі русифікувати Україну

Вже звичним стало для багатьох, коли незалежна від політиків громадськість “лягає кістками”, системно протидіючи злочинним планам влади, а після цього на арені їх здобутків на піку з’являється партія “Свобода”, поводячись як авангард і так, ніби до їх участі нічого не існувало.

Якби мова просто йшла про партійний піар і паразитування на чужих здобутках, все було б не так страшно. Зрештою, до цинізму та відсутності елементарного виховання в нас давно уже звикли, а для громадян, які щиро, а не заради майбутніх депутатських крісел беруть участь в акціях протесту чи адвокати-компані, головне результат для справи, а не для себе. Однак, на жаль, така поведінка “Свободи” часто цей результат погіршує, свідомо чи не свідомо граючи на користь влади. Наприклад, громадськість два роки боролася проти розроблених підлеглими Дмитра Табачника законопроектів “Про вищу освіту” (добилася відкликання з Верховної Ради одного законопроекту і зараз наближається до відкликання іншого), витрачаючи на це чимало сил та ресурсів, примусила владу піти не просто на переговори, а й поступитися, розробила власний, громадський, законопроект, який став альтернативний “табачному”, об’єднала навколо нього академічну спільноту, але напередодні того, коли прем’єр-міністр мав приймати рішення на зустрічі із громадськістю, яка виступала проти ініціатив Табачника, “Свобода” організувала [провокативну акцію](#) проти “табачного” законопроекту із закликами вбити міністра. Таким чином “Свобода” допомогла Табачнику з аргументами, мовляв, його законопроект не є поганим, то просто націоналісти виступають проти міністра персонально з ідеологічних міркувань. В підсумку розроблений Табачником законпроект досі не відкликаний, а громадськість далі днями і ночами працює над цим питанням, поступово додавлюючи можновладців, тоді як “Свобода” про питання вищої освіти більше не поверталася після тієї акції.

Схожа ситуація склалася і з законопроектом “Про засади державної мовної політики”. Як тільки голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов підняв питання про внесення до порядку денного цього антиукраїнського законопроекту, громадськість миттєво відреагувала спочатку [словом](#), яке містило план дій, а наступного дня – [попер еджувальною акцією під Верховною Радою](#)

. Потім було

[ще дві акції](#)

, на яких організатори проголосили про

[збір під Верховною Радою на 24 травня](#)

та звернулись до всіх приєднатись – вже зголосилось чимало відомих та авторитетних людей з числа учасників ініціативи 1 грудня, митців, інтелектуалів. Була відкрита

[подія у соціальній мережі Facebook](#)

. Весь цей час значно забезпеченіша ресурсами (людським, фінансовим, організаційним)

партія скромно мовчала і жодними діями себе не проявляла. Натомість за два дні до акції в цій самій мережі

[з'явилася інша подія](#)

, від імені ВО “Свобода”, яка закликає людей прийти на партійну свободівську акцію до Верховної Ради і в той самий час.

Звичайно, монополію на захист мови ніхто мати не може. І громадськість, яка ініціювала цю акцію та активно працювала над поширенням інформації про неї, була б рада бачити там і “Свободу”, і інші партії. Але без партійних прапорів та з щирою позицією, аби не дати пропагандистам режиму показати цю акцію як протест невеликої кількості малопопулярних в країні націоналістів (псевдонаціоналістів - ред. ВУ), а сили режиму – як захисників російськомовного населення від “злих бандерівців”.

Говорити про щирість “Свободи”, на жаль, не доводиться. Бо дії “Свободи”, яка відмовилась виходити без партійних прапорів, свідчать як мінімум про бажання попіаритися перед виборами на чужих зусиллях, якщо не про співпрацю з владою. Адже, якщо припустити, що “Свобода” абсолютно незалежно від інших і щиро вирішила провести акцію протесту під Верховною Радою після того, як законопроект Колесніченка-Ківалова 22 травня внесли до розкладу засідань Верховної Ради на 24 травня, то зовсім неадекватно з боку партії було призначати її на 13.00, коли законопроект вже може бути проголосований. Коли громадськість призначала свою акцію, законопроект ще не було винесено на розгляд, і організатори планували вимагати його й надалі не виносити. Тому запланували акцію так, щоб захопити перерву у засіданнях Верховної Ради, аби депутати, вийшовши на обід, побачили протестуючих. Переносити акцію на ранок, коли вона була б найбільш доцільною, вже було пізно після того як було поширено тисячі листівок з інформуванням про час проведення протесту. Якщо ж припустити, що “Свобода” не хотіла розпорошувати сили тих, хто виступає проти антиукраїнського законопроекту, й вирішила також прийти на 13.00, якщо вже хтось інший призначив раніше на цю годину, то елементарна етика вимагає узгодити свої дії з організаторами.

Звичайно, такого подарунку владі як сварка зі “Свободою” через партійні прапори, громадськість владі не зробить, але значно кращим подарунком будуть для влади самі партійні прапори (хоч “Свободи”, хоч будь-якої іншої партії). В підсумку виграє влада, оскільки протест тепер значною мірою виглядатиме як суто націоналістичний, тоді як громадськість запланувала його з привабливими для населення хоч Львова, хоч Донецька гаслом – “Займіться ділом, а не язиком”. Партію регіонів зупинити може лише загроза падіння їх рейтингу внаслідок прийняття законопроекту “Про засади державної мовної політики”, а притаманні свободівцям гасла “Слава нації! Смерть ворогам!”, “Бандера прийде – порядок наведе” тощо лише мобілізуватимуть й консолідуватимуть на голосування за регіоналів тих, хто ще вчора голосував за Партію регіонів, а сьогодні вже готовий голосувати проти неї через “покращення життя вже сьогодні”.

Громадськість все ж сподівається, що “Свобода” та інші партії здатні поставити інтереси України вище за свої вузькопартійні інтереси, інакше вони не відповідатимуть

своїм патріотичним гаслам, бо не можна назвати патріотами тих, кому для участі в діях із захисту українських інтересів необхідні додаткові умови (реклама своїх партій). Громадськість вже заявила, що, попри своє скептичне ставлення до політичної опозиції, готова з нею співпрацювати і навіть підтримувати її “прапорні” мітинги, якщо буде вироблено спільний формат. А тому сподівається на здоровий глузд політиків, яких електорат впізнає на акціях і без партійних прапорів, а нав’язлива реклама, навпаки, призведе до втрати цими партіями частини можливих прихильників, які не сприймають політичного цинізму.

[Майдан](#)